

i de nævnte tre Byer, thi de have slet ingen. Der findes mange andre Ting af samme Art i Rangforordningen. Overpræsidenten i Kjøbenhavn har efter den ikke nogen meget høi Rang; han har vel et stort Embede, som vi lønne med 4,500 Rd. om Aaret, men hans Embedsbrang er ikke høi; naar man ikke mærker det, er det, fordi han har Titel som Geheimeraad. Borgmesterne i Kjøbenhavn ere paa lignende Maade Statsraader eller Justitsraader, men have slet ingen Embedsbrang. Forholdene ere complet forkeerte og det heelt gjennemgaaende. For en Deputeret i de kongelige Collegier for 1848 var der saaledes, saavidt jeg veed, slet ikke bestemt nogen Rang, og en Departementschef, som nu har den vigtigste Stilling i vor Administration efter Ministeren, rangerer ligeledes under Secondlieutenanter, thi han rangerer slet ikke. Denne Absurditet lader Lovforslagets § 7 bestaae, og den medfører, som jeg alt i forrige Samling har udtalt, ogsaa i andre Retninger store Forkeertheder. Der er nemlig knyttet meget forffjellige reelle Fordele til Rangene, fornemlig da Udgang til visse Stiftelser og Klostre. I saa Henseende er der nu allerede sleet den største Forrykkelse derved, at man tildeels har ladet begge Militatretaterne faae en endnu høiere Rang, end de før havde, idet man har bestemt, at samtlige Stabsofficerer fremtidig skulle have den Rang, som før kun tillagdes de høieste af dem. Man har sleet de 3 Grader: Oberster, Oberstlieutenanter og Majorer sammen og har gjort dem Alle til Oberster, men derved har man naturligtgjort et Skaar i den ligelige Udgang, som andre Embedsmænd havde til de samme Klostre og Stiftelser. — Der er altsaa en heel Række af Forkeertheder tilstede. Men hvad er der da nu at gjøre herved? Der er at foretage Skridt, hvorved man indenfor Embedsforholdene faaer en ganske simpel Række Bestemmelser, som sleet alt Titelvæsen ihjel, baade i og udenfor Embederne, og hvorved man betager Embedsbrangen enhver anden Charakter end Charakteren af at være en Classification af Embedsmændene og slet ikke Andet. Jeg siger, at vi, forat denne Sag kan ordnes, behøve en ny Rangforordning, og denne Rangforordnings første

Paragraph bør da indeholde, at der ikke kan gives nogenfomhelst anden Titel eller Rang — Hofcharger og den Lehnadelen tillagte høiere Rang undtagen — end den, der er knyttet til et virkelig lønnet Statsembede, altsaa hverken til dem, der have Embeder eller have haft Embeder, eller til dem, der aldrig have været i Embede. Saa classificeres Embedsmændene i en vis Række uden al Sublittet, og saaledes at man kan springe mange af de nuværende Classer over og blot sleet dem sammen, idet man kun stræber efter en jævn Rækkefølge. Hvad vil sleet blive Følgen heraf? Følgen vil blive, at man veed, at den saaledes bestemte Rang aldeles ikke betyder Noget undtagen mellem Embedsmændene indbyrdes, hvorved saaledes enhver Misundelse udenfra fjernes. Det, at en vis Embedsmand har Rang i 3die Klasse og en anden i 4de eller 5te Klasse, vil nemlig da ikke sige Andet, end at han er en lønnet Embedsmand, og at han i denne Række af lønnete Ejere indtager den omtalte Plads. Der vil derefter ikke være nogen Grund eller Mulighed for Embedsmændene til at hovmode sig overfor en Udenforstaaende, som ikke har nogen Titel, f. Ex. en Godseier eller en Kjøbmand eller hvem det nu er, og Kjøbmanden eller Godseieren vil ikke have nogen Grund til at attraae Titler, som ingen af hans Stand kan faae, og hvis Mangel ikke stiller ham ringere end Embedsmændene, men blot siger, at han ikke hører til den Klasse af Mænd eller lønnete Statsjenere, som kaldes Embedsmænd, og som kun indbyrdes skulle classificeres efter deres gjensidige Stilling. Dermed vil man komme til rigtige Resultater; sleet faaer man al Slags egentlig Rang fjernet, og sleet faaer man kun en Embedsbrang, der hverken giver Embedsmændene Noget at hovmode sig over eller kan vække nogen Jaloufi hos dem, som ikke ere Embedsmænd, fordi de, som sagt, vide, at den kun indeholder en Classification af disse indbyrdes og slet ikke Andet. Derimod vilde man beholde — og det er en Ting, som jeg ikke lægger videre Vægt paa — Hofchargerne, baade Kammerjunkere og Kammerherrer og Hofjægermestere og Jægermestere — hvilke sidste vel ikke høre til Hoffet, men dog